

tonitrúsq̄ & fulgura, turbines & fulmina, aliáque his cognata. Nebula est expirationo quædam rosida, aquæ nequaquam genitrix: vt aëre crassior ipsa, sic nube rarior. Gignitur vel ex nubis primordiis rarefcentibus: vel ex reliquiis nubis. Huius aduerfaria vt est, ita effe dicitur serenitas, nihil aliud ipsa existens, quam aër nubibus nebuláque vacuus. Ros est humidum quid è serenitate cõcretum, minutúmque delabens. Glacies est aqua conferta à serenitate compactilis. Pruina ros est concretus. drosopachne compositio nomine dicta est, ros semiconcretus, quasi ros pruinofus. Nubes est crassamentum exhalationum conuolutum, vim habens aquæ gignendæ. Imber fit expressione nubis magnopere addensatæ: tot habens differentias: quòtuplex est nubis compressio: quippe quæ remissa fit fuerit, mollis stiritas dispersat: sin vehemens, pleniore. Hõcque appellamus pluuiam, imbris contorta stillicidia, cum maifuscula ipsa, tum verò iugi tenore casitantia. At verò nix gignitur densitate nubium friatili: quæ simul ac in aquam verti ceptæ sunt, in minuta contunduntur, cum eo, vt illa contusio speciem spumæ: exactúmque candorem: humoris autem qui inest, concretio, qui que nondum fufus est, nec rarefactus, rigorem efficiat. Hæc impetu & confertim decident, Niphete appellatur. Quo genere volutum contorto, libramentúmque ex compressu capiète ad celeriorem lapsum, fit quæ grando vocatur: cum interea pro fragmentorum magnitudine quæ abrum-puntur, tum corpuscula maiora grandinis, tum delapsus violentiores fiant. Atque hæc quæ hactenus dicta sunt, naturæ vi ab humidâ expiratione euenire comparatum est. A sicca verò tum ventus otiri solet, cum à frigore, ita vt fluat, illa truditur, nihil vt aliud ventus sit, nisi aër multus fluctuans & coactus, qui etiam spiritus appellatur, quom alioqui spiritus appelletur substantia animata, & genialis in stirpibus atque in animantibus existens, per omniáque pertinens, de qua nũc differere nihil necesse fuit. Flatus verò qui in aëre spirant, ventos: auras, expirationes dicimus quæ ex humore prodeunt. Venti qui è terra vliginosa & humefacta prodeunt, Apogæi, quasi terra oriundi: qui è sinibus profiliunt Encolpiz, quasi sinuales vocantur: inter quos ipsos, eõsque qui è fluminibus erumpunt, ex aquisque stagnantibus intercedit nonnihil proportionis. Eene-phiz appellatur, qui in fractura nubis,

A βρονταί τε κ̄ αστραπαί, κ̄ κ̄ αὐρηθῆρες, κ̄ κ̄ κ̄ κ̄
 ραυνοί, κ̄ κ̄ τὰ ἄλλα ἂ δὴ καὶ τοὶς ὄντι σύμ-
 φυλα. ἐστὶ δὲ ὁμίχλη ἡβρῶν, ἀπὸ μᾶθης αἰαυ-
 μίας τις, ἀζῆνος ὕδατος, αἴερος ὑβὸ παχυ-
 τέρα, νέφος δὲ ἀραιότερα γίνεται δὲ, ἢ τοῖς ἐξ
 ἀραιώσεως ἀρχῆς νέφος, ἢ ἐξ ὑπολείμματος.
 αἰάπαλος δὲ αὐτὴ λέγεται κ̄ ὄντι, ἀζήρια,
 οὐδὲν ἄλλο οὔσαι, πλὴν ἀήρ ἀέφελος κ̄ ἀθ-
 B μιχλος. δρόσος δὲ, ὄντι ὑγρὸν ἐξ ἀζήριας κ̄ ὄντι
 οὔσαι σιν ληπὼν φερέμενον ἡ κρύσταλλος δὲ,
 ἀδρόσιν ὕδαρ ἐξ ἀζήριας πεπηγῆς· πάχη δὲ,
 δρόσος πεπηγῆα. δροσοπάχη δὲ, ἡμπαχῆς
 δρόσος· νέφος δὲ, ὄντι πάχος ἀπὸ μᾶθης συμ-
 C σραμμένον, γόνιμον ὕδατος. ὁμβρος δὲ, γίνε-
 ται ὑβὸ κ̄ κ̄ ἐπιπυρῶν νέφος ὄντι μέλα πε-
 παχυσμένη· διαφορὰ δὲ ἔχει τισι δὲ,
 ὄσος κ̄ ἢ τῷ νέφους ὀλιψῆς πῆα ὑβὸ γὼ οὔ-
 σαι, μάλιστ' ἡμετέρας διασπέρει· σφοδρὰ
 δὲ, ἀδρότερα· κ̄ τὸ το καλομένη ὑστὴν, ὁμ-
 βρου μέζω, κ̄ κ̄ συμεχθὶ συσπέρματα ὄντι
 γῆς φερέμενα. γῶν δὲ γίνεται κ̄ ὄντι νέφον πε-
 πικνωμένην ὀδοθῶν σιν ποδὸ τῆς εἰς ὕδαρ
 μεταβολῆς αἰκνοπέντων ἐργάζεται δὲ, ἢ ἡβρῶ
 κοπή, τὸ ἀφρόδες κ̄ κ̄ ἐκλευκον· ἢ δὲ σύμ-
 πηξίς, τῷ ἐόντος ὑγροῦ πλὴν ψυχρότητα οὔπω
 D γυθῆ τις, οὐδὲ ἡραμῶν. σφοδρὰ δὲ αὐτῆ
 κ̄ κ̄ ἀζήρια κ̄ κ̄ φερέμενον, μετέτος ἀνώμους σαι-
 σάλ' αἰα δὲ γίνεται, νεροῦ συσφάντους, κ̄ κ̄
 βερίδος ἐν πλήμματος εἰς καταφορὰν ταυ-
 E τέραν λαβόντος· παρὰ δὲ τὰ μεγέθη τῶν
 δροσῶν γυθῶν, τρεῖς σμῆνται, οἳ τε ὅγκοι
 μέζοι, αἳ τε καταφορὰ γίνονται βιαιότε-
 ραι. ταῦτα ὑβὸ οὐκ ἐν τῆς ὑγρᾶς αἰαυμῶ-
 σῶς πέφυκε συσπέρπεν. Ἐκ τῶν τῆς ἡβρᾶς,
 E ὑπὸ ψυχροῦ ὑβὸ ἀδότησης, ὥς ῥεῖν, αἰεμος ἐ-
 γῆτος ἔδεν γὰρ ὄντι, πλὴν ἀήρ πολεῖ ῥέ-
 σων κ̄ κ̄ ἀδρόσος ὄσος ἀμα κ̄ κ̄ πύδωσι λέγεται.
 λῆξ' ὄντι δὲ κ̄ ἐτέρας πύδωσι, ἢ τε ἐν φυτῶς,
 κ̄ κ̄ ζώοις, κ̄ κ̄ δια πάντων διήκουσαι, ἡμψυρῶς
 τε κ̄ κ̄ γόνιμος οὐσία, σπεῖ ἢς λέγειν νῦν εἰς
 αἰαυμῶν· τὰ δὲ ἐν ἀέρι πνεόντα πύδωσι-
 τα, καλομένη αἰεμοί· αἰετος δὲ, τὰς ἐξ ὑ-
 γροῦ φερέμενος ἐκπνοάς. τῶν δὲ αἰεμῶν, οἳ
 F ἡβρῶ ἐν νενοτισμένης γῆς πνεόντες, ὀδοθῶσι
 λήγονται· οἳ δὲ ἐν κόλπῶν διεξάπτοντες,
 ἐγκολπάται. οὔτοις δὲ ἀνιλόρον τι ἔχουσιν, οἳ
 ἡβρῶ, ἐν ποταμῶν κ̄ κ̄ λιμνῶν· οἳ δὲ, κ̄ κ̄ ῥῆξεν
 νέφος γινόμενον κ̄ κ̄ ἀνιόσιν τῷ πάχους ποδῶς
 ἑαυτῶν